SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 53. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 21, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 21-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 53. РІК CII.

ІСНУЄ КОНФЛІКТ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 15-го березня, газети надрукували повідомлення, що командуючий Військово-морських сил України Володимир Безкоровайний подав рапорт про резигнацію зі свого поста Президентові України Леонідові Кучмі.

Причиною цього рішення став конфлікт командуючого ВМС з міністром оборони України Валерія Шмарова, пов'язаний з кораблем „Гетьман Сагайдачний". Корабель, який має їхати на Близький Схід, В. Шмаров обіцяв профінансувати за рахунок однієї з комерційних структур. Але далі слів справа не зрушилася, для підготовки до походу виділено лише половину необхідної суми, тому весь ремонт і профілактику здійснювали не спеціальні ремонтні бригади, а залога корабля. Оскільки грошей недостатньо, то Міністер оборони вирішив удвічі скоротити число залоги „Гетьмана Сагайдачного".

В. Коровайний вважає, що сучасний військовий корабель має таку складну будову, що брак навіть одної особи може спричинити трагедію, а коли невистачатиме багатьох, то трагічних наслідків не уникнути. Отож він не може взяти на себе таку відповідальність.

М. Камдессю підтримує політику України

Київ (Р. Р.). — Директор Міжнародного валютного фонду Мішель Камдессю 10-11 березня відвідав Україну, зустрівся з Президентом Леонідом Кучмою та головою Верховної Ради Олександром Морозом.

Як уже інформовано, Міжнародний валютний фонд підготував для України кредит близько двох більйонів долярів. Минулої п'ятниці, тобто 10-го березня, підписано меморандум між Урядом України і МВФ. З української сторони його підписали прем'єр-міністер Віталій Масол, який хоч і подав заяву на резигнацію, але покищо перебуває на відпустці, а також головне правління Банку України Віктор Ющенко.

Якщо Верховна Рада України затвердить бюджет, підписаний 7-го березня Президентом Кучмою, то наприкінці березня Україна може отримати кредит. Постійний старший представник Міжнародного валютного фонду Ґрем Джастіс недавно висловив задоволення ходом реформ в Україні, зауваживши, що вже помітні певні ознаки стабілізації. Коментатори оцінюють це різно. Одні пишуть, що кредит складає 135 відсотків від квоти України в статутному фонді МВФ і що після на-дання Мехіко кредиту в 300 відсотків — це вийнятковий випадок, який свідчить про особливу прихильність до України з боку МВФ. Інші навпаки, зважають, що МВФ оцінює Україну як найслабкішу в СНД.

Візита М. Камдессю безпосередньо не пов'язана з наданням Україні кредиту, основна його мета — надати політичну підтримку курсові, який проводить Президент України Л. Кучма. Таку підтримку Л. Кучма безперечно заслужив, оскільки він продовжує, вслід за Л. Кравчуком, підіймати авторитет України у світі. Про це яскраво засвідчила зустріч на найвищому рівні у Копенгагені, де Президента України прийняли дуже добре і з ним побажали зустрітися президенти Білорусі, Польщі, Індонезії, Туреччини, Фінляндії, Швеції, Норвегії, Данії та багатьох інших країн. Українська делегація у Копенгагені зустрілася з керівниками ряду держав і урядів країн Північної Европи. Обговорено питання більш активної участи скандинавських країн у питаннях підтримки України на світовій арені. Наприклад, сприяти, щоб Україну прийняли до Ради Европи і до Европейського союзу. В свою чергу Україна готова підтримати Швецію, щоб її прийняли до складу постійних членів Ради безпеки ООН.

Бюджет на 1995 рік, підписаний Президентом Л. Кучмою, становить 7.1 відс. без урахування зовнішніх джерел фінансування. Якщо ж врахувати допомогу, то дефіцит складе трохи більше, ніж 4 відс. Таким чином, Україна формально вкладається у межі вимог МВФ. Меморандумом щодо отримання Україною позики від МВФ визначено, що дефіцит бюджету має становити 7.3. відсотка. На думку В. Ющенка, досягнення такого рівня дефіциту, з урахуванням зовнішньої допомоги та емісії цінних паперів, цілком реальне. За словами Ющенка, українській стороні вдалося переконати представників МВФ в оптимальності такого дефіциту бюджету України. Остаточне обговорення бюджету в парляменті може внести певні корективи, однак рівень дефіциту не зміниться. Якщо парлямент затвердить бюджет за 5-7 днів, то Національний Банк України оприлюднить офіційну монетарну директиву на 1995 рік. Ці документи є основним для отримання Україною позики від МВФ.

М. Камдессю вважає, що становище НБУ і МВФ щодо рівня дефіциту бюджету різняться лише методологічним підходом, оскільки МВФ і України користувалися різними методами розрахунку. Міжнародний валютний фонд розрахунки ґрунтував на міжнародних конвенціях для індустріяльно розвинених країн. І за тими підрахунками дефіцит бюджету України цілком реально може виявитися на рівні 3.5 відс.

Д. Табачник має нового заступника

Київ (Р. Р.). — Президент України Леонід Кучма призначив нового заступника голови Адміністрації Президента. Ним став Володимир Яцуба, який раніше очолював управління з питань території при Адміністрації Президента, а ще раніше був народним депутатом України від Дніпропетровщини.

На становище заступника міністра закордонних справ призначено Костянтина Грищенка. Йому 42 роки, син дипломата, закінчив Московський інститут міжнародних відносин, працював у Міністерстві Закордонних Справ, в секретаріяті ООН та в генеральному консуляті в Монтреалі. Володіє англійською і французькою мовами, одружений.

У ЛЬВОВІ ЛІКВІДУЮТЬ РАДИ

Київ (Р. Р.). — Тут 11-го березня зухвилська газета „Час" надрукувала повідомлення Олександра Сирцова зі Львова, що Виконавчий комітет Львівської Міської Ради ухвалив припинити діяльність Галицької Районної Ради. Цьому рішенню передував конфлікт із колишнім головою районної ради Зиновієм Урсулом. А розпочалося все це минулого року, пише автор замітки, коли депутати усіх п'ятьох рад ухвалили рішення про саморозпуск і дальшу недоцільність існування в місті районних рад. Тому вибори до них не проводилися, а їхні адміністрації припинили своє існування. Проблеми виникли лише в Галицькому районі. Як повідомив на пресовій конференції голова Міської Ради Василь Куйбіда, він запропонував усім колишнім працівникам адміністрації, в тому числі й З. Урсулові, рівноцінну працю, однак Урсул тоді відмовився. Долею колишньої адміністрації дуже затурбувалися місцеві соціялісти, зокрема, голова львівського обкому Соціялістичної Партії Володимир Матрохін.

Щоб уникнути вакууму влади, міський комітет утворив у районах адміністрації, підпорядковані посадникові. Куйбіда зауважив, що до 1939 року Львів теж поділявся на р'ять районів, у яких, однак, були лише виконавчі органи. Отож ліквідація районних рад у Львові відповідає історичним традиціям, вважає Куйбіда.

В Україні Президентом задоволені

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 14-го березня, оприлюднені результати останнього щомісячного соціологічного дослідження, проведеного фірмою „Соціс-Геллап", яка опитала 1,200 осіб з різних областей України.

У висліді 80 відсотків опитаних назвали своє становище важким і дуже важким. З їх числа 51 відсоток „ледве зводять кінці з кінцями", а 33 відс. відповіли, що їм не вистачає навіть на найнеобхідніше. Вважають 1994 рік є важчий, ніж 1993 рік — 73 відсотки опитаних. Та все ж 55 відсотків респондентів вірять, що їхнє матеріяльне становище поліпшиться.

Крім того, опитування в травні минулого року показало, що тільки 75 відсотків твердили протилежне. Сьогодні ж це співвідношення стало 20 до 60 відсотків. Більшість опитаних вважають, що новий Президент обрав правильний шлях розвитку держави.

Молдова претендує на українські курорти

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 15-го березня, керівництво України дістало від Молдови офіційний список об'єктів на території України, на які заявили претензії молдовські керівники, згідно з міжурядовою угодою про взаємне визнання прав власности. Список нараховує понад 150 об'єктів, переважно це санаторії цілорічного функціонування в Одеській області.

За даними Молдови, ці об'єкти були збудовані за рахунок грошей молдовських підприємств. На території Молдови є не більше 10 дрібних об'єктів, на які може претендувати українська сторона.

Відбулася презентація туристичних агенцій

Київ (Р. Р.). — Тут 11-14-го березня на виставці „Дозвілля-95" були представлені провідні туристичні українські фірми та агенції Великобританії, Німеччини, Еспанії, Італії, ЗСА та інших країн.

На семінарах, які проходили в рамках акції, фахівці підготовляли працівників для туристичних установ в ринкових умовах. Семінари і презентація відбулися під егідою Державного комітету України з питань туризму. Для українських туристичних агенств буде проведено ряд зустрічей з представниками амбасад для вирішення питання особливостей візового режиму при організації туристичних поїздок до інших країн.

В Україну прибув новий амбасадор Франції

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 15-го березня, газета „Кієвскіє Вєдомості" надрукувала коротке інтерв'ю з новим амбасадором Франції в Україні Домініком Шоссардом, який прибув в Україну 10 днів тому, але через велике завантаження справами ще не зустрічався з журналістами для ближчого знайомства. Однак 13-го березня, після відкриття виставки французької книги в Центральній Національній Бібліотеці, погодився відповісти на кілька запитань журналістки Тетяни Сілиної.

Д. Шоссард розповів, що до призначення на новий пост був у Києві лише один день і то дуже давно, тому, перш за все, хоче вивчити місто і країну, про яку знає дуже мало. Він хоче докласти всіх зусиль, щоб Україна і Франція вийшли на новий рівень співпраці в економіці, культури та інших напрямках. „Я тут для того, щоб відносини між Францією і Україною розвивалися у найсприятливіших умовах. Всі проєкти ми намагатимемось проводити з нашими партнерами в Европейському союзі і наші тісні взаємини з Німеччиною, безумовно, зіграють в цій праці велику ролю", — сказав амбасадор.

Як відомо, ще зовсім недавно Франція більше схилялася до співпраці з Росією і з деякою пересторогою та недовір'ям стежила за подіями в Україні. Про це і запитала журналістка у французького дипломата, на що він відповів, що таке ставлення Франції до України залишилося в минулому. На відносини двох держав амбасадор дивиться з великим оптимізмом, а тепер намагається вивчити українську мову, хоч доводиться починати з нуля.

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ" У СИРАКЮЗАХ

Сиракюзи, Н. Й.—Дирекція місцевої Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" влаштовує Річні загальні збори, які відбудуться у неділю, 26-го березня, о год. 4:30 по полудні в залі УНДому, 1317 Фаєтт вул. захід.

Дж. Гелмс пропонує ще одну реформу

Вашінґтон. — Голова сенатської Комісії закордонних справ Джессі Гелмс запропонував радикальну реформу діяльности зовнішньополітичних установ, що, на його думку, дозволить заощадити більйони долярів.

Між іншим, Дж. Гелмс вважає за потрібне скасувати Агентство контролі за озброєннями, Експортно-імпортний банк, Корпорацію в питаннях приватних закордонних капіталовкладень та інші подібні федеральні установи.

Дж. Гелмс є певний, що вони дублюють одна одну, а якщо від них відмовитися, то за п'ять років державна каса дістане додаткові 6 біл. дол. В розмові з журналістами Дж. Гелмс сказав: „Наші зовнішньополітичні установи переживають занепад. За останні 40 років провідні дипломатичні функції передано скупченню марнотратних організацій непевного призначення з їхніми власними бюрократами і бюрократичними інтересами. У висліді дипломатична діяльність перетворилася у неконтрольовану плутанину".

Дж. Гелмс ствердив, що питання це висловлену у грудні минулого року пропозицію державного секретаря Воррена Кристофера підкорити Державному департаментові Агенцію міжнародного розвитку, Інформаційне агентство ЗСА і Агенцію в питаннях роззброєння. Проти цього виступив віцепрезидент Ал Гор, який сказав, що видатки, пов'язані з об'єднанням згаданих установ будуть більшими, ніж заощадження.

Не зважаючи на наставлення до цієї справи В. Кристофера, Білий Дім, як стверджує „Ню Йорк Тамс", вважає, що плян Дж. Гелмса „посіє незгоди в оточенні Президента, яке сьогодні утримує у своїх руках події в Боснії, Ірані, Чечні, на Близькому Сході та в інших гарячих точках".

Представництво ООН дає свої рекомендації

Київ (Р. Р.). — Тут 11-го березня Президент України Леонід Кучма отримав науково-аналітичний звіт від резидента-координатора діяльности ООН в Києві Стівена Бравна перед світовою конференцією в справі суспільного розвитку.

В ході зустрічі з Президентом Л. Кучмою С. Бравн розповів про діяльність представництва ООН в Україні та передав йому підсумкові матеріяли про цю працю за два роки, підготовані фахівцями України та ООН. Звіт вони назвали „Людський розвиток в Україні" й порушили в ньому теми, які стояли на світовому форумі в Копенгагені, Данія, 6-12-го березня цього року: боротьба зі злиднями, створення продуктивних зайнять, проблеми соціяльної інтеграції. За словами С. Бравна, звіт має лише рекомендаційний характер і є спробою розглянути концепції внутрішнього розвитку в гльобальному контексті.

С. Бравн розповів Л. Кучмі про які види діяльности, які керівництво ООН може провести в Україні спільно з українським Урядом. Наприклад, у напрямку реформування системи соціяльного захисту, охорони здоров'я, реінтеграції кримських татар та інших депортованих народів тощо.

Подякувавши представникові ООН, Президент Кучма сказав, що Україна прагне донести до світової громадськости найширшу інформацію про її сучасні проблеми.

В АМЕРИЦІ

Д-Р НОРМАН ТЕҐАРТ перший американський астронавт, що разом з двома російськими космонавтами минулого вівтірка, 14-го березня,був запущений в космос на російському космічному кораблі „Союз" щасливо причалили до місця призначення — російської космічної станції „Мір" у четвер, 16-го березня. На станції „Мір" американського астронавта поцілунком привітала російський космонавт Єлена Кондакова. Н.Теґарт перебуватиме на станції „Мір" до червня, а тоді американський космічний корабель „Атлантіс" має його звідтіль підібрати.

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ Державного департаменту для політичних справ Пітер Тарнофф, підтвердив те, що нафтова фірма Конко Інк. впродовж минулих чотирьох років постійно говорила урядовим чинникам про свої переговори з Іраном у справі розбудови нафтового поля, вартістю 1 біл. дол. Однак ніхто не може вияснити чому над цією справою Уряд зосередив свою увагу доперва після того, як договір було укладено. Найправдоподібніше до такої ситуації ця справа була доведена через брак конкретного законодавства, бо існуюче дозволяє на подібні бізнесові потягнення.Крім того аналітики уважають, що й Уряд президента Билла Клінтона покищо не має відповідної стратегії як ізолювати Іран.

ВИГЛЯДАЄ, ЩО РЕСПУБЛІКАНЦІ в Палаті Репрезентантів не зважаючи на голосну критику зі сторони демократів та інших угрупувань, таки послідовно змагають до своєї цілі, коли йдеться про обіцяні заощадження. Минулого четверга, 16-го березня, ухвалили зменшити існуючий бюджет на 17.3 біл. дол. та започаткували зменшення державних видатків майже на 200 біл. дол., впродовж наступних п'яти років. Тому, що більшість пропонованих скорочень відноситься до громадських програм допомоги потребуючим, то на думку аналітиків це може бути дуже клопітливим питанням до остаточного вирішення.

ОЛІВЕР НОРТ, КОЛИШНІЙ прибічник Крайової ради безпеки та переможений кандидат до Сенату ЗСА має нове зайняття, котре на думку багатьох дасть йому задоволення, а також доступ до пересічного громадянина-виборця. Новим зайняттям О.Норта є власна радіо-передача де він пропагує свої відносно праві погляди та критикує теперішню Адміністрацію президента Билла Клінтона за їхню внутрішню та зовнішню політику.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР ЗСА Дженет Ріно повідомила у четвер, 16-го березня, що відкинула перевірку закидів у сторону секретаря Департаменту транспортації Федеріка Пеній, про його буцімто підозрілі стосунки з його колишньою фірмою та пенсійним фондом транспортної системи міста Лос Анжелес. Головний прокуратор Дж. Рено підкреслила, що перевірка Департаменту Юстиції не виявила будьяких зловживань чи доказів для цього.

Европейський союз хоче створити власні збройні сили

Гаага, Голляндія. — Европейський союз може заснувати власні збройні сили чисельністю 150,000—200,000 осіб, нову структуру військового керівництва і окремий організацію для стратегічних досліджень та військового плянування.Тільки це відновить захитаний авторитет Европи і допоможе їй дати собі раду з теперішніми загрозами для її безпеки.

До такого висновку прийшла група експертів на чолі з Гансом ван дер Бруком, який в Еврокомісії відповідає за зовнішньополітичні питання.Цей звіт стане предметом обговорення всіх країн—членів Европейського союзу в рамках підготови до міжурядової конференції, що відбудеться в 1996 році в Маастріхті.

Документ, як свідчить газета „Альгемайн Дагблад", гостро критикує теперішню зовнішньополітичну і військову діяльність ЕС та Західньоевропейського союзу, які „виявляють себе безпорадними у кризових ситуаціях, подібних до югославської".

На думку експертів, ЕС повинен створити єдину військово-політичну організацію, яка б діяла особливо від Европейської комісії і мала б право на власні ініціятиви. Нею має керувати окремий голова, який діяв би у тісному контакті з головою ЕС. Нова европейська організація у своїй практичній діяльності буде партнером ЗСА у здійсненні „спільного світового керівництва", при умові збереження НАТО як „трансатлантичного союзу".

ВШАНУВАННЯ ПРОФ. Ю. ШЕВЕЛЬОВА

Ню Йорк. — Тут у неділю, 9-го квітня, Студія Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької вшанує проф. Юрія Шевельова виставою п'єс „Орфеєве чудо" Лесі Українки та „Іван Вишенський" Івана Франка. Імпреза відбудеться в залі Українського Народного Дому, 142 Друга аве. в Ню Йорку, початок о год. 2:30 по полудні. Квитки в ціні 15 дол. можна буде придбати в касі.

ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ „НІЧ ПИТАНЬ" У НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Пластовий курінь „Спартанки" влаштовує висвітлення українського фільму з англійськими субтитрами „Ніч питань", яке відбудеться у неділю, 26-го березня, в залі церкви св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве. в Нюарку. Початок о год. 1-ій по полудні. Буде присутня режисер фільму, Тетяна Магар. Вступ — 5 дол. За дальшими інформаціями слід телефонувати на число (908) 906-9591.

У СВІТІ

УРЯДОВІ ВІЙСЬКА Азербайджану заатакували казарму міліційної формації, яка тиждень тому підняла антидержавний бунт. Перша атака закінчилася безвислідно. Усіх азербайджанських омонівців понад 3,000, керує ними заступник міністра внутрішніх справ республіки Ровшан Джавадов. У телевізійному звернені до громадян Азербайджану президент Гейдар Алієв визнав, що „країна ступила на поріг громадянської війни". Агенти служби безпеки, які вели переговори з бунтівниками, розповіли у розмові з журналістами, що Р. Джавадов і його брат Магір обіцяють скласти зброю лише в тому випадку, якщо їм дадуть пости міністра внутрішніх справ і генерального прокуратора республіки.

ПРОКУРАТОРИ військових округ і фльот Росії порушили понад 100 кримінальних справ проти молодих вояків, які відмовилися проливати кров чеченського народу. В останні дні російські війська посилено готуються до нового наступу на чеченських патріотів, інтенсивно обстрілюючи їхні укріплення з далекобійних гармат і скидаючи на них бомби з літаків. А тим часом російський президент Боріс Єльцин провів у Москві зустріч з головними редакторами газет „Ню Йорк Таймс", „Вєнт", Файненшил Таймс", „Лє Монд", „Корієрре Делля Сера", „Йоміюрі" і „Аль-агбар". Він намагався запевнити їх, що уряд Росії „шукає мирних способів розв'язання чеченського конфлікту". Російських журналістів на цю зустріч не пустили.

УРЯД ЛЯМБЕРТО ДІНІ дістав вотум довір'я у палаті депутатів парляменту Італії. Питання про довір'я порушив сам голова ради міністрів, пов'язавши долю свого кабінету з прийняттям програми невідкладних засобів, спрямованих на оздоровлення державної фінансової системи. За підтримку уряду, а це означає, що й за „економічний маневр" Л. Діні, проголосували представники провідних лівих і центристських партій, а проти — депутати бльоку правих сил на чолі з недавнім прем'єр-міністром Сільвіо Берлюсконі, а також більшість депутатів від Партії комуністичного перетворення.

ЛАТВІЯ відзначила день пам'яті леґіонерів. 52 роки тому дві дивізії СС з мобілізованих латвійських громадян були об'єднані в лотиський леґіон, який воював у лавах німецького вермахту. Генерал-інспектором леґіону був Рудольф Бангерскіс, тлінні останки якого тепер перевезено з німецького міста Ольденбурґу і урочисто перепоховано на Братському цвинтарі в Ризі. Колишні леґіонери категорично виступають проти наміру латвійського уряду дозволити для російських ветеранів Другої світової війни без спеціяльних віз відвідувати місця боїв у Латвії.

ПРЕЗИДЕНТ Асоціяції селянських господарств і сільськогосподарських кооператив Росії Владімір Башмачніков заявив, що коли Державна дума прийме у третьому читанні проєкт федерального закону про сільсько-господарську кооперацію, то це означатиме „повернення до сталінського варіянту колгоспної системи". Він запевнив, що „у своїй теперішній формі закон зупинить процеси приватизації і трансформування власности з нічиєї у конкретну — приватну або групову".

БОЙОВИКИ з підпільної лівацької організації „17-го Листопада", яка вже 20 років безкарно діє в Греції, обстріляли протитанковими ракетами будинок великої приватної телевізійної компанії „Мега" у передмісті Атен. Обстріл стався саме в той час, коли „Мега" передавала свіжі новини.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чи завмирає поняття інтеліґент?

Стан знань та вироблення пересічної людини в ЗСА стає таким низьким, що всі починають бити на сполох, до якого ступеня це може дійти і чи на ділі не росте нація іґнорантів, які вже не мають навіть поняття, що вимагається від інтеліґентної людини.

На підставі останніх опитів в ЗСА, які тут дуже популярні, виявляється, що тепер вже 60 відсотків населення не знає, хто був президентом ЗСА, який дав наказ атакувати атомовою зброєю Японію в часі Другої світової війни, а один із чотирьох американців навіть не знає, що Японія була першою країною, яка стала жертвою атомової війни. При тому 22 відсотки навіть не є свідомі, що таке дійсно сталося.

Недавно, коли показували на телевізійній програмі трьох президентів ЗСА, які грали разом ґольфа, одна із пересічних американок у силі віку зі соромом ствердила, що вперше дізналася, що Джералд Форд був президентом ЗСА. Виявляється, що величезна кількість голосуючих у листопаді громадян фактично не знала добре, чому голосує за членів республіканської чи демократичної партії, а скільки їх взагалі не голосувало — це статистика не подає.

Що ж цікавить тепер пересічного громадянина? В тій хвилині напевно найбільш славний процес О. Дж. Сімпсона, точний перебіг якого і кожне слово зізнання, оборони чи оскарження подають усі телевізійні і радієві станції і їх слухають з подиву гідною увагою „усі і вся". Напевно існує мало людей і то як старшого, так і молодшого віку, які не знали б, хто цей славний О. Дж. Сімпсон, або що діється на його процесі.

Розуміється, тут треба винуватити в першу чергу телевізійні програми, які напевно задля заробітку використовують бажання сенсаційних подій у глядачів і подають їх в такій кількості, що не залишають місця на ніякі більш інтеліґентні програми, які б могли бодай трішки піднести рівень глядачів. Усі вбивства, злочини і безнадійно плиткі змістом інтерв'ю, а також „мильні опери" або і вечірні телевізійні програми, дуже подібні до „мильних опер", заповнюють цілком час телевізійних каналів, а тисячі американських громадян кожного віку — від наймолодших до найстарших — бездумно вдивляються в екран, який в пересічному домі американської родини є відкритий принаймні п'ять годин денно. На читання книжок, навіть газет не залишається часу і видається американцям зайвим, коли всі сенсаційні новини подає кожної години як радіо, так і телевізія.

Здається, що батьки народу навіть не огляділися, як іґноранти стали більшістю в нації, яка ще до того твориться з різних народів та з різним поняттям інтеліґенції. Дійшло до того, що, як подають американські чинники, є тепер вже афроамериканські студенти, які переслідують своїх чорних братів, що стараються бути добрими студентами і вчитися, як таких, що хочуть преподобатися білим і їх наслідувати. І тут навіть у тому лежить велика іронія, бо тих білих студентів, що поважно хочуть студіювати, немає тепер багато, в загальному отупінні і байдужости до науки, культури, знання.

Як це сталося, що Америка дійшла до такого стану? Тут не поможе тепер „бити на сполох", якщо ті, які стоять при кермі держави, не з'ясують собі джерела лиха і не зроблять негайних заходів, щоб йому в майбутньому запобігти. В одній із статтей на тему жахливої іґноранції знань в американців автор робить висновок, що американці, які так бездушно плавають в морі незнання, самі будуть винні у тому, як їхнє життя і добробут будуть в майбутньому спадати. Але нам здається, що тут треба таки доконче активности теперішнього Уряду, який не може байдуже приглядатися, як застрашаючо спадає рівень інтеліґенції та знань пересічного громадянина, який є частиною основної верстви т. зв. американського народу.

Треба їм застановитися поважно над неґативним впливом технічних засобів, які поставлено вже давно на першому місці. Чи якби не вони, в першій мірі телевізія і її програми, а тепер і широке використовування комп'ютерів, не забивають звичайного мислення людини, яке так потрібне для дії і розвитку ума? Чи не треба застановитися, в чиєму інтересі дозволяється на всі ці повні кривавих вчинків та сексуальних ситуацій програми в телевізії чи кіні, що мусять впливати на молодих осіб в період їхнього психічного розвитку, разом із голосною музикою, недбалим одягом і широкою торгівлею наркотиками? Як можна сподіватися, що під таким впливом буде розвиватися інтеліґентна людина?

Дарія Кузик

ДЕНЬ ЦЕРКОВНОЇ СКОРБОТИ

Наближається 11-те квітня, коли сповниться 50 років арешту тодішнього Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Йосифа Сліпого та її владик. За звичаєм КҐБ, арештовано їх вночі.

У висліді воєнних подій Другої світової війни Україну тоді знову окупувала московська орда, дійшовши до західніх її кордонів у жовтні 1944 року. Невдовзі почалися страшні часи, сповнені московською сваволею і злочинами, які тяжко описати.

В той тяжкий час помер Митрополит Андрей Шептицький (1-го листопада 1944 року) і того самого дня митрополитом став ним призначений наслідник Владика Йосиф Сліпий. 50-річчя його вступу на митрополичий престіл, на жаль, чомусь забуто відзначити.

Знаючи цілі й методи московських окупантів, Митрополит Йосиф був свідомий того, що ця висока гідність — це його дорога на Голготу. І та Голгота для нього і для Української Греко-Католицької Церкви розпочалася саме 11-го квітня 1945 року.

Ще коли наближалося московське військо в 1943 році до східних кордонів України, хто міг, заздалегідь поповнював колони втікачів, рятуючи себе і своїх рідних.

Але не всі могли виїхати. До тих, що мусіли залишитися, належали владики Української Греко-Католицької Церкви, яким судилось „випити чашу страждань до дна". Залишилося також багато священиків, тисячі вірних та членів монаших чинів, що теж в короткому часі були арештовані й після тортур депортовані в далекі московські концентраційні табори.

Це були страшні часи, коли Україною рядила всемогуча злочинна Комуністична партія і знане зі своєї жорстокости НКВД. Російська Православна Церква була тоді активним співучасником тих злочинів. Московська патріярхія забрала тоді багато церков, що їх будували греко-католики, а також загарбала прицерковні будинки та майно УГКЦ. Багато церков і придорожних каплиць та хрестів безжалісно знищено. Про всі ці злочини й кривди потрібно писати, щоби ці інформації залишились також для наступних поколінь нашого народу.

В далекі сторони простелявся мученицький шлях владик нашої Церкви. Про страждання тодішнього Митрополита й майбутнього Патріярха Йосифа Сліпого написав Владика Іван Хома.

В цей День Скорботи згадаймо також наших Владик-Мучеників: Єп. Никиту Будку — помер у Караґанді 6 жовтня 1949 року; Єп. Івана Лятишевського — помер у в'язниці в 1951 році; Єп. Григорія Лакоту — помер у Воркуті в 1951 році; Єп. Теодора Ромжу — помер в наслідок заараншованого через НКВД випадку і отруєння у шпиталі 1-го листопада 1947 року; Єп. Йосафата Коциловського, якого на смерть видали поляки, помер у в'язниці 21 серпня 1947 року; Єп. Миколу Чарнецького — помер на Сибірі в 1959 році; Єп. Григорія Хомишина — помер у в'язниці 17 січня 1947 року; Єп. Гопка — перебув у в'язниці 17 років страждань; Єп. Павла Ґойдича — помер у концентраційному таборі 19 липня 1960 року; Єп. Василя Величковського, який ще перед таємними єпископськими свяченнями був заарештований в 1945 році, а опісля, в 1969 році, арештовано його як підпільного Єпископа. В 1972 році опинився на волі, але через зруйноване здоров'я помер в липні 1973 р. у Вінніпеґу; Апостольський візитатор о. Петро Вергун був арештований в 1945 році й помер у концентраційному таборі Красноярського краю в 1957 році.

Нехай же цей день 11-го квітня 1945 року перейде до історії як день започаткування жорстоких переслідувань Української Греко-Католицької Церкви. Нехай він буде відомий як День Церковної Скорботи. В цей день кожного року треба вшановувати наших мучеників, які не відреклися прабатьківської Церкви без огляду на тортури і безмежні страждання. Цю добу потрібно докладно вивчити. Тому важливо є підготовити наукові конференції й опісля видати виголошені доповіді. Треба зібрати свідчення уцілілих ще жертв того релігійного ґеноциду, а також спомини їхніх родин. Також треба заопікуватися тими підпільними священиками, які після жахливих знущань чудом вернулися в Україну зі знищеним здоров'ям і в сучасній ситуації не мають ніяких засобів до існування.

Коли поглянути поза Збруч, то насуваються питання: чому в Києві дотепер немає ні одної Української Греко-Католицької Церкви, хоч є там понад три тисячі вірних? Чому не віддано Українській Православній Церкві Софійський собор і Печерську лавру?! Ці національно-релігійні скарби, які сягають своїм початком у тисячолітню давнину, загарбали московські окупанти і вони ще й далі є під владою Московського патріярхату. Така сама доля стрінула Почаївський монастир та багато інших важливих центрів українського релігійного життя. Владики Московського патріярхату напевно знають або повинні б знати, що загарбане потрібно віддати.

Діяльність Російської Православної Церкви проходить згідно з ухвалою Собору, який відбувся в Москві в 1666 році, під час якого визначено її ролю словами: „Да разширяется православіем в род і род богохранімое россійское царство" (о. д-р Юрій Федорів, „Історія Церкви в Україні", стор. 221).

(Закінчення на стор. 3)

Юрій Р. Рибак

ГОРИ, ЛЮДИНА І ДОВКІЛЛЯ

Від незапам'ятних часів гори приховують у собі якісь невідомі чари, що викликають у людини „віру в неприродні сили, у надпочуттєвий світ, у безпосереднє єднання людини з надприродними силами... Гори стосовно до людини стають предметом побоювання і пошани, надхнення і суперечности". І всупереч дослідним та науковим зусиллям ще зовсім не викрито всю їхню таємницю, яка скривається у надзвичайній біофізичній і культурній різниці.

Гори займають майже одну п'яту частину всього суходолу нашої плянети і сягають до 29,500 футів висоти над рівнем моря. Від покритих снігом Альп до зелених реґіонів тропічного лісу, пустині і льодовика більшість гір світу проходить через Азію до Европи і Північної Африки. Гори теж оточують Тихий океан від Андів до Аляски через Японію до Нової Зеляндії і Антарктики... Загально пояснюють, що гори — це вислід складних геологічних процесів. Ці процеси створили вулкани не тільки на суші, але навіть на дні океану. І хоч деякі з них вже від віків „сплять" бездіяльно, нема ґарантії, що вони не прокинуться з несамовитим вибухом розтопленого каміння, гарячого газу і попелу. Це не абияка постійна загроза для мешканців околиці. Але це їх не застрашує, бо сильніша примана надзвичайної врожайности ґрунту вулканічного походження. Їхнє прив'язання до гір вирішують теж рослинність, тваринність, мінеральні багатства і врешті продовження традиції.

У горах живе одна десята частина мешканців землі, а більше ніж половина світового населення відчуває вплив на фізичні достатки і духово-психічне почування... З давніх-давен містика гір і релігійне переконання взаємно переплітаються. Гори для християн мають значення, бо на горі Арарат після потопу осів Ноїв ковчег, а з гори Синай приніс Мойсей Десять Заповідей Божих. Для визнавців ісляму важне те, що ангел Гавриїл зустрів Мохаммеда на горі Гіра і проголосив його пророком... Є погляд, що гори створили два духові світи. Один світ — це старинний середземноморський, де гори були предметом страху, пошани, побожности і домом богів, про що розповідає грецька мітологія — збірка переказів про богів. Другий світ — це світ буддизму, де гори є святими, і людина шукає в них самітне місце сховища для молитви і роздумів...

Людство завжди оцінювало мінерали для практичного використання, а також для прикрас. Нині ж гірнича промисловість разом з розвитком транспорту і туристики та сучасної технології впливають на екологію довкілля. Природа є надзвичайно вразлива і навіть малі зміни можуть неповоротно знищити балянс між рослинами, тваринами, людьми та самою землею. І незалежно від того, чи гори знайшлись в орбіті зацікавлення розвинених (Альпи) чи нерозвинених (Гімаляї, Анди), фармери виявили імпозантну спроможність пристосовуватися до кожночасного унікального довкілля. Фармери пережили нищівні прояви природи, такі як землетрус, зсув землі, снігова лявина, ерозія, а головно короткий сезон вирощування. Хоч гірські ліси заліснюються самі від себе, все ж таки без державної та інтернаціональної допомоги люди самі садять дерева, їх доглядають, будують тераси, практикують сівозміну і наводнення. Вони вирощували багато тільки для себе самих та воно стало користю теж і для широкого світу на низовині. Згадаймо тут хоч би картоплю, каву, кукурудзу, чай... Є й інше та, на жаль, ще комерційно не використане, однак і на це прийде свій час!

Однією з більших загроз гірської стабільности довкілля і культури були, є і будуть війни повного маштабу, сутички на прикордонній смузі або спорадична збройна активність у горах. І згадаймо тут хоч би Афганістан, Кашмір, Тибет, Анди, Боснію і Кавказ. Непевність ситуації загострює теж інтернаціональна війна наркотиків, яка сильно пов'язується саме з горами Азії і Південної Америки.

Часто буває, що жителів гір ототожнюємо з особами, які фізично сильні, витривалі у праці, здорові і довго живуть. У світі вважають, що в трьох гірських місцевостях, а саме: Гунза (Північна Індія), Абхазія (Кавказ) і Вількабамба (Південна Америка) люди живуть найдовше. При цій нагоді пригадаймо рекляму, яка показувала групу столітніх кавказців. Вони споживали йоґурт, бо, мовляв, завдяки йому так довго живуть!.. Очевидно, що „довгим життям" зацікавились науковці. І до якого висновку прийшли деякі з них?.. На основі їхніх спостережень виходить, що довге життя в горах не відноситься, властиво, до поколінь місцевих автохтонів, а радше до прибулих туди з інших сторін.

У політичному і соціоекономічному аспекті гори переважно нерозвинених районів стали тільки периферією зацікавлень світової суспільности. Вони, на жаль, залишаються в тіні розбудови, а їхні складні обставини існування звичайно недобачується або прямо іґнорується. Причину такого наставлення можна шукати у політичній та географічній фраґментації гір, що поділені кордонами різних держав. Самі ж мешканці — це бідні селяни і етнічні меншини, часто розколені багатьма мовами і релігіями. Вони самі про себе не рішають, бо за них думають далеко віддалені політичні сили, для яких соціо-економічна доля гір ще не здобула пріоритету.

Леонід Рудницький

Чого не знає Америка

Askold Melnyczuk, „What is told", Boston & London, Fabep & Faber, 1994. 200 pp., $ 21.95.

I

Це — американський роман. Він написаний американським автором, з американської перспективи, для американського читача. Тема його, одначе, і традиція, з якої він постав — українські. І в цьому новизна книги. Перед нами перший роман, що ставить український спосіб сприйняття дійсности в русло американського літературного життя. Твір уже здобув прихильну критику „New York Times" Book Review в числі з 27 березня 1994 року помістив позитивну рецензію редактора цього журналу Адіди Бекер. Це — перший роман письменника. Аскольд Мельничук — американець українського походження, народився 1954 року в Ню Джерзі; він — поет, перекладач, автор новель, викладач Бостонського університету й редактор відомого в інтелектуальному світі журналу „Agni", що знаходить на своїх сторінках місце для українознавчих матеріялів.

Роман розповідає про життя та долі трьох поколінь української родини Забобонів — Зенона і Наталки; їх дочки Ластівки, зятя Аркадія Ворога; онука Богдана. Забобони походять з містечка Роздоріжжя, до якого князь Тур приніс християнство в X сторіччі. Одразу зазначимо: створюючи історичне підложжя для розвитку сюжету, автор не обтяжує себе ні історичною правдивістю, ні правдивою хронологією. Він перетворює український літопис в леґенду, таку, що підкоряється одним лише його творчим законам. Для нього леґенда, міт формують реальну субстанцію життя: історичні факти і події — нічого більше, ніж випадковість. Про це свідчить вже сама назва книги, котра реферує до усної творчости прадавніх українців, а також мотто, взяте від Нікоса Казантсакіса — „Чи є щось правдивіше за правду? Так, леґенда. Вона наділяє вічним значенням ефемерну правду".

З початком твору стає очевидним, що „невтаємничений" читач (що не знає української мови і традиції) може тільки виграти через своє незнання. Той, хто не знає (і кого то мало обходить), що в часі хрещення українців татари не були ворогами Руси-України, дістане від читання цієї захоплюючої, збагаченої багатьма міто-епічними елементами, книги багато більше задоволення, ніж ревний оборонець української історії, котрий щораз спотикатиметься об авторові „новації" щодо української давнини. Вийнятком тут можуть слугувати лише ті сюжетні ситуації книги, а також окремі слова, що мають комічне забарвлення, зрозуміле майже виключно лише україномовному читачеві, як от, скажімо, та вульґарність, яку автор обрав для імени одного з персонажів — губернатора Галичини (стор. 12).

В романі немало символів — імена героїв та назви речей викликають історичні та мітологічні асоціяції. Князь Тур, Мельничуків хреститель України, наприклад, несе цілий ряд історичних і літературних алюзій, включаючи „Слово о полку Ігоревім". Автор вплітає в свою англомовну оповідь також багато українських слів, наприклад, „небо і пекло" (15); деякі з них, однак, неправильно пояснені, скажімо, „ластівка" не є „sparrow", а радше „swallow". Теми історії, релігії, національних взаємин сусідять в романі з сімейним життям і особистісною ідентичністю, з вірністю та зрадою, конфліктом між реальністю й ілюзією, любов'ю, сексуальністю та екзистенціяльною самотністю. Сюжетна ж лінія твору пролягає з України до Німеччини, далі до Ню Джерзі, так, наче б то була дорога українських еміґрантів, що приїхали до Америки по Другій світовій війні.

(Закінчення буде)

Олександер Федорук,
Київ

МІСТЕРІЙНИЙ СВІТ: МЕЖА РЕАЛЬНОГО І НАДРЕАЛЬНОГО

I

Якщо зважити на те, що талановитий київський художник Олександер Бородай в середині 80-их років спричинився до відродження станкової емалі в Києві і, можливо, також в Україні, і якщо прийняти на віру, що виставки з його чарівними емалями мали широкий розголос, то, виходячи з цього, можемо сьогодні, через десять літ, ствердити активне буття мистецтва емалі в естетичному просторі. Прийшло до того, що Олександер Бородай почав розповсюджувати емалі не лише на виставках, у залях ґалерій, але й у залях київського метро, наприклад, при оформленні станції Видубичі, де комплекси з емалі становлять основу оформлення художнього інтер'єру.

Після прикладу Олександра Бородая емалями почали захоплюватися інші і цей складний вид мистецтва небавом знайшов багато нових і гарячих послідовників.

Велике було моє здивування, змішане з почуттями радости, коли, готуючи у видавництві „Наукова думка" до друку колективну монографію „Мистці української діяспори", я довідався про емалі Ірини Банах-Твердохліб з Рочестеру. Вони мені заімпонували. Я був зачарований ними, оглядаючи їх зрідка то в розмаїтих часописах, то, в кращому випадку, на мистецьких імпрезах (київська міжнародна виставка „Єдність", 1992). І треба було набратися терпіння, чекати ще кілька років, аби спізнати світ емалей Ірини Твердохліб з близької відстані, торкнутися їх руками, відчути великий естетичний смак художниці („Ваші монотипи й емалі... овіяні справжньою поезією і творять почуття якогось іншого, містерійного світу, на межі реального і надреального". З листа С. Гординського, Верона, 12-го квітня 1988). Можливо, не один я був упокорений емалями Ірини Твердохліб. Знаю також людей, які є щасливими власниками її творів. Розділяю з ними їх почуття. Але, можливо, тут, у Рочестері, на березі озера Онтаріо, я серед небагатьох торкнувся таємниці і загадки таланту дивовижної мисткині, спізнав розкіш спілкування з її творами (тихі бесіди на самоті, серед тиші і мовчання з цими емалями в помешканні Ірина і Петра Твердохлібів), побував у пивниці затишного по-американському гостинного будинку господарів, відважився намовити Ірини Твердохліб виконати чергові композиції з емалі, що чекали такої нагоди. Була зима січнева, і в перший день цієї зими не переставав падати сніг. В цьому теж було щось таємниче, незвичне...

Твори Ірини Твердохліб, незалежно від творів Олександра Бородая, торують мистецький шлях на американському континенті. По багатьох містах і стейтах ЗСА і Канади емалі мисткині здобували прихильність і вдячність глядача, стверджували високий стиль українського мистецтва, додавали йому творчої снаги, нових пластичних імпульсів і вартісности серед вибагливої американської публіки.

Виходило таке собі зачароване коло: рівень американської цивілізації пропонував мисткині нові резерви для мистецького мислення, а збуджене його технократичними каналами мистецьке мислення розкрилювало свої власні творчі простори і здобувало незаймані межі чуттєвости і образности. Ірина Твердохліб,таким чином, перебувала в полоні постійних творчих пошуків і знахідок.

Пивниця мисткині нагадує лябораторію альхеміка з численними банками, скляночками, мідяними платівками, якоюсь рідиною. Тут щось парує, атмосфера таїни довкола тих баночок... Мисткиня не вдовольняється фабричними порошками, а створює власні рецепти, готує сама нові змішані, знані тільки їй суміші, створює їх експериментально для випалу в печі у межах певних температурних режимів. Вона добре знає, який колір передбачає конкретну температуру... Ніхто ніколи не зможе відгадати, окрім неї самої: що зродиться через півдня на покритій емалями мідній дошці. Така терпелива, лагідна, поетична, ніжна душею і водночас така сильна вдачею, волею, наділена характером ця маленька жіночка! Вона по-справжньому зачарувала мене...

Емаль „обирає", любить мужніх і сильних, наділених особливою вдачею. Вона не терпить поспіху. Вона, скажемо так, — продукт бесіди мистця з власними образами в часі. Випробування, чекання гартують почасти через вогонь, тому креативне мистецтво Ірини Твердохліб наділене особливими обставинами творення, де поєднані хист і експеримент (в моєму баченні це єднання майстерности і терпіння, майстерности і передчуття). Отже, емаль передбачає включення до творчого процесу технологічних елементів, вона програмує збіг випадку з точними розрахунками і знаннями. Загалом в моїй уяві це єдине тіло, для мене водночас воно є душею і формою... Творець мистецтва емалі йде через випробування самого себе — сили або слабкости (це свого роду інженерія мистецтва).

З програмної точки зору емалі Ірини Твердохліб включають чотири спектри зацікавлень, їх умовно можна звести до таких тематичних груп: рослинний світ, що обіймає також краєвиди, архітектура, експресивна абстракція, портрети.

Таємниче поєднання „реального і надреального" (окреслення Святослава Гординського) посутнє в усіх без винятку композиціях, і це складає магію закладеного у форму матеріялу. Воно є мірою видимого і невидимого стану, коли людина прагне спізнати саму себе і це їй вдається, але є ще невидима частка, коли її душа полишається надалі поза межею свідомости і почуттів.

Художниця глибоко національна, вона є американською українкою, зберегла в собі генетичний зв'язок з прадідівщиною, споминами, важкою юністю і поневіряннями. Через страждання й ствердження вона стала звищеною в найтонших емоційних виявах, сказати б точніше, в її творах кожен хоче бачити себе очищеним і святочнішим, у них те обличчя нашої совісти, яке дає нам право вивершувати наші добрі вчинки на землі. Для мене ясно, що мистецтво Ірини Твердохліб очищує від гріховности і суєтности, додам від себе, таке мистецтво ми, як правило, знаходимо в церквах. Не випадково образ Пречистої з Дитятком — улюблений мотив художниці, який вона виконує для багатьох релігійних громад ЗСА.

(Закінчення буде)

З'ЇЗД БЕРЕЖАНЦІВ
ЗСА І КАНАДИ

бережанського і козівського районів
відбудеться
на оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й.
в дні 17-го червня 1995 р.

***Комітет* „Бережанська Земля"**
ЗСА — КАНАДИ

КЛЮБ СЕНЬЙОРІВ при Товаристві „САМОПОМІЧ" в Ню Йорку
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться
в суботу 1-го квітня 1995 р. о год. 2-ій по пол.
в домівці Т-ва „Самопоміч"
98 2-га авеню в Ню Йорку
До участи запрошує

УПРАВА

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів **218-го** Відділу

З днем 1-го квітня 1995 року **218-ий** Відділ злучиться з Відділом **348-им**, якого секретарем є:

МАРІЯ МАКАР

Просимо членів **218-го** Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря **348-го** Відділу на адресу:

Mary Makar
P.O.Box 3443
Youngstown, OH 44513
(216) 782-6395

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У США
влаштовує
МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ

„ПРОДОВЖУЙМО ТРАДИЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ"

25-го і 26-го березня
в Домі Культури в Осередку Української Православної Церкви в С. Бавнд Бруку Н. Дж.

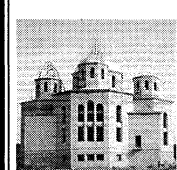
Виставка буде відкрита
від години 12-ої до 5-ої по пол.

Прихід призначений на покриття коштів оздоровлюючих літніх таборів в Карпатах для дітей з чорнобильської зони.

Запрошуємо українську громаду взяти численну участь.

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УПС

П О Д Я К А

Церковна громада Української Греко-Католицької церкви св. Архистратига Михаїла села Підгороднього Золочівського району, Львівської области в Україні, складає сердечні слова подяки всім людям доброї волі і щирого серця, які відгукнулися на наше прохання допомогти воздвигнути Божий Храм у нашому місті і склали свої щедрі пожертви.

Розруха, що зараз панує у нас в Україні, спричинила велику кризу. Наша церковна громада вкладає всі свої заощадження на будівництво нашої святині, але цього є замало. Живемо надією, що з Божою і вашою допомогою, наші вельмишановні земляки, зможемо закінчити будівництво цієї великої споруди, на стінах якої будуть викарбувані ваші імена, а бані нашої церкви з позолоченими хрестами піднімуться високо в небо, символізуючи велич Господню.

Нехай ласкавий Господь наділить вас міцним здоров'ям і довголіттям.

Сподіваємося, що ви допоможете нам хто як зможе, а ваш внесок допоможе нам та нашим нащадкам розбудувати Храм духовної культури, підняти Дух Свободи і Незалежности серед українського народу.

Щиро вам вдячні.

За дорученням парафіян:
о. Юрій Пастернак, парох церкви
Т. Клак, Ю. Крупа, С. Володимир – члени церковного комітету,
о. Ярослав Налисник, Бостон, МА – опікун церкви,
о. митрат Михайло Ревтюк, Парма, Огайо – опікун церкви.

Свої пожертви просимо складати:
Cleveland Self-Reliance Federal Credit Union

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ-УНС

ДОРОГІ ЧИТАЧІ! ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при УНСоюзі зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні цей фонд видав на свої благочинні акції 544,000дол. Ось, наприклад, завдяки цьому фондові УНСоюзу

– пожертвувано 50 тисяч долярів на видання в українській мові перших чотирьох підручників для початкових кляс шкіл в Україні: „Материнка", „Ластівка", „Біла хата", „Писанка", у співпраці з Координаційним Комітетом допомоги Україні;

ОКСАНА ВЕРЕС
ПИСАНКА

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСоюзу в рамках Фонду Відродження України є справді корисною, то закликаємо вас допомагати своїми посильними пожертвами для її успішного продовження.

Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association – Fund for the Birth of Ukraine, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Жіночі організації Ню Йорку в поклоні героїням

Заходом Окружної Управи СУА і Управи ОЖ ОЧСУ 19-го лютого 1995 р. відбулося, в естетично прибраній Т. Гнатишин залі, Свято Героїнь, яке відкрила голова ОЖ ОЧСУ Марія Лозинська. У своєму слові згадала історію героїзму українських жінок протягом віків і просила присутніх вшанувати їх мовчанкою.

Дальше програму вела голова Окружної Управи СУА Надія Савчук, яка представила співачку Лярису Маґун-Гурин, відому зі своїх виступів українській публіці, яка в супроводі Рени Ляндсман відспівала дві пісні:„Жита" — муз. Гнатишина, і „Думи" до слів Л. Українки, муз. Стеценка.

Святкову промову виголосила Анна Байляк, член ОУН, УПА, 10-літній в'язень польських тюрем, членка 35-го Відділу СУА і членка Окружної Управи СУА. У своєму вдумливому слові доповідачка представила віковічну боротьбу українських жінок з окупантами України. Українська жінка у своєму героїзмі зайняла передове місце серед жінок світу. За словами прелеґентки, „героїні — не жертви, хоч жертви творять героїв. Вони жили і діяли в обороні рідної землі, у їхніх серцях була відвага і єдина думка про волю для свого народу, не для особистих амбіцій, ані партійних ідеалів".

А. Байляк пройшла через історію України, почавши від княжих часів до найновіших, в якій українська жінка відіграла поважну ролю.

Годі тут вичисляти поіменно усіх героїнь, бо є незчислима кількість безіменних матерів, що загинули у часі великого Голодомору 1932-33 рр. чи „тих з Кінґіру, що стояли зі сплетеними руками та піднесеними чоломи на тюремному подвір'ї, як символ самооборони, а за хвилину в болоті лежали вишивані квіти їхніх сорочок — загинули, розчавлені більшовицькими танками. Танки переїхали живих людей!!!...

Чи десь в історії можна найти подібний приклад такої дикої брутальности ворога? — питає доповідачка.

Про них пише Ліна Костенко:

Ви не вмирали —
такі не вмираюь во віки
І дарма, що затиснула
смерть вам уста,
Ваша пісня велична,
гучна і тривожна,
Пробудити лиш душу
раба не спроможна.

Гинули наші жінки в тюрмах, таборах, на засланнях. Загинули жінки в шпитальному бункрі на Лемківщині як медичні сестри УПА. Поляки висадили бункер у повітря. Вони мстилися над УПА після смерті гег. Скверчевського. Особливо в таборі Явожно обходилися поляки з молодими жінками зі страшною, варварською жорстокістю. Між тими невідомими героїнями загинуло багато сільських дівчат і жінок. Їхні імена найчастіше невідомі, але є ще багато свідків, які можуть їх назвати ще тепер, навіть тут, серед нас.

Героїзм українських жінок не пішов даремно, він поможе скріпити нашу любов до України, до її світлого минулого і до ще невизначеного сучасного. Передаймо нашу любов до Батьківщини дітям і внукам. Як пише В. Симоненко:

Україно! Ти для мене
диво!
І нехай пливе за роком
рік,
Буду, мамо, горда і
вродлива,
в тебе чудуватися
повік.

„Нам треба, — каже А. Байляк, — не тільки працювати, але працювати чесно без особистих амбіцій та кристолюбства. Треба зберігати розвиток української громади, як також брати участь в американському політичному житті і поширювати серед інших національностей правду про Україну в її минулому і сучасному. Тим самим здобувати довір'я і зрозуміння для нас і нашої держави. Нині обновімось новим зрозумінням „єдности і співпраці" з усіма членами різних організацій, партій і церквами, бо тільки в єдности сила народу, воля і запорука існування. Не наслідуймо наших окупантів, бо нині диктатура не модна. Тільки в гармонії, толєранції, взаємній пошані і вирозумінні — творча праця приносить дійсний поступ.

Нині складаємо низький поклін вдячности величним донькам нашого народу, обранцям Бога і України — за їхнє життя і їхню смерть" — закінчила А. Байляк. Після доповіді виступила Л. Кузьмин, членка СУМА, прочитавши вірш „500 героїнь Кінґіру".

Публіка з приємністю привітала вдруге Лярису Маґин-Гурин, яка зачарувала присутніх відспіванням пісень В. Івасюка „Мальви" і „Горить моє серце" — Б. Лятошинського. Матерям присвятила пісню „Рідна мати моя". Її спів від високих тонів до ніжного пянісімо надав спеціяльного настрою і наповнив серця присутніх зворушенням. Вона, співаючи, вклала душу у кожну пісню. Присутні нагородили її гучними оплесками.

На закінчення Н. Савчук сердечно подякувала виконавцям, як теж М. Гусяк і Г. Оберишин, які гостинно принимали численно зібрану публіку.

Свято закінчено національним гімном.

Христина Навроцька

Літературний вечір в пам'ять Ю. Тиса-Крохмалюка

1-го січня 1994 року перестало битися серце одного з найкращих синів України, патріота, воїна за її визволення, науковця, письменника Юрія Тиса-Крохмалюка.

В честь пам'яті цієї рідкісно здібної людини заходами Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, Асоціяції Діячів Української Культури та Братства Колишніх Вояків Першої Української Дивізії — УНА, Станиця Дітройт, 12-го лютого 1995 року в Дітройті відбувся літературний вечір.

Вечір відкрив голова Осередку НТШ Ю. Фединський. В своєму виступі він розповів про труднощі української літератури, яку забороняли в усі часи, починаючи від царської Росії і кінчаючи совєтськими.

До ведення дальшої програми було запрошено голову АДУК М. Ласовську-Крук, яка вела вечір літературної творчости Юрія Тиса.

Христина Юзич прочитала уривки з роману Ю. Тиса „На світанку", а А. Прокоп, відомий майстер слова, уривки з оповідання „нарциз" та листа Ю. Тиса до С. Литвиненка, голови ОМУА. М. Березовський, голова Станиці в Дітройті, прочитав цікаво підготовлений ним самим спогад про Ю. Тиса, як вояка, під час перебування на Словаччині і під Фельдбахом в Австрії, також і серед дивізійників в Дітройті. Дав характеристику Ю. Тиса з книги гумориста Р. Колесника „Найкращі хлопці в дивізії". Крім того, у своїх спогадах він розповів про брата Ю. Тиса, покійного Романа Тиса, як члена Військової управи Дивізії та автора декількох книг.

Читання щоденника „Національний герой Селепко Лавочка" продемонстрували з мистецьким гумором Р. Тарнавський, В. Грушкевич і А. Лятишевський, закінчивши свій виступ піснею „Розпрягайте хлопці коні":, яку підхопила вся публіка.

Мирослав Кальба зачитав послання „Друже" із книги „Симфонія землі", яку з цікавістю заслухали присутні.

Гостями вечора були: дружина покійного Софія, дочка Р. Тиса-Крохмалюка Р. Когут з мужем Степаном та Юрій, син Романа Тиса-Крохмалюка.

С. Когут від імені дружини Юрія Тиса та всієї родини подякував виконавцям програми та присутнім за проведений вечір.

Віра Крива

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
мого найдорожчого МУЖА

бл.п.
д-ра

БОГДАНА БАБІЯ

буде відправлена заупокійна
СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Трійці в Керґонксон, Н. Й.
у четвер 23-го березня 1995 р. о год. 9-ій ранку.

Прошу моїх приятелів і знайомих згадати покій-ного в цей день у своїх молитвах.

Рівночасно цією дорогою хочу подякувати моїм друзям, які допомогли мені в мойому горі, за вияви співчуття і допомогу у переведенні похорону.

Щира подяка отцеві парохові Володимирові Заяцеві за похоронні відправи.

Сердечно дякую усім жертводавцям за квіти, Служби Божі і пожертви на церкву Пресвятої Трійці.

Хай Всевишній Господь обдарить вас усіх своїми ласками.

Дружина — МАРІЯ

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого
найдорожчого і незабутнього
МУЖА, ТАТА, ДІДА і
ПРАДІДА

бл. п.
інж.

РОМАНА РАКОВСЬКОГО

буде відслужена поминальна
СЛУЖБА БОЖА
у суботу 8-го квітня 1995р. у церкві
св. Юра у Ню Йорку:(при 7-ій вул.) о год. 6-ій веч.

В день 18-го березня були відправлені Служби Божі за покійного у слідуючих церквах: у

Львові в церкві св. Юра;
Вашінгтоні;
на Фльориді;
Ґлен Спею.

Просимо родину і знайомих згадати покійного у своїх молитвах.

У глибокому смутку:
дружина — ЛЮБА з дітьми, внуками і

День...

(Закінчення зі стор. 2)

Прикро вражає факт, що ще й тепер багато українців належить до Церкви, яка є підпорядкована Московському патріярхові. Це теж свідчить про їхню низьку національну свідомість або навіть брак її.

Це факт, що де тільки ступала московська нога, починалися жахливі переслідування Української Греко-Католицької Церкви. Це було пов'язане із знищенням української мови й української культури. В цих нехристиянських акціях завжди активну участь брала Російська Православна Церква, допомагаючи світській владі поширювати кордони імперії і закріплювати панування над поневоленими народами.

Доказом цього було намагання цілковито знищити Українську Греко-Католицьку Церкву після Другої світової війни, а також жорстокі переслідування, започатковані 11-го квітня 1945 року.

Нехай же в цей день кожного року будуть відправлені Божественні Літургії за наших мучеників і нехай в їхню пошану дзвонять жалібні дзвони, які пригадуватимуть усім про цей День Церковної Скорботи.

Сонце Твоє більше не зайде,
Бо Господь буде Твоїм вічним світлом.
(Ісая 60, 20).

У нашому безмежному горі ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що в холодному Сибірі в місті Красноярську 4-го березня 1995 р. несподівано закінчив свою многострадальну життєву мандрівку наш одинокий, вже, БРАТ, МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ВУЙКО

бл. п.

ЗИНОВІЙ ЛУГОВИЙ

колишній член ОУН, в'язень большевицьких тюрем і концентраційних таборів, насильно вирваний із рідної України в 1944 р., якої не дозволено йому ні разу відвідати за останніх 53 роки свого життя.

Опечалені:
дружина — ЛЄНА з дітьми НАТАЛКОЮ і ЯРОСЛАВОМ і внуками: ТЕТЯНОЮ, ОКСАНОЮ, МАКСИМОМ і МАРІЄЮ
сестра — СТЕФАНІЯ ЛУКОМСЬКА з дітьми ХРИСТИНОЮ і ІГОРЕМ в ЗСА
братанки — ЛЮБОМИР і АРТИМ ЛУГОВІ з родинами в Україні
— ІГОР ЛУГОВИЙ з родиною в ЗСА
— ЮРІЙ ЛУГОВИЙ з родиною в Канаді
братаниці — ЛЯРИСА і ТЕРЕСА ЛУГОВІ в Канаді
та дальша рідня в Канаді й Україні.

Душу бл. п. Зиновія поручаємо святим молитвам наших рідних, приятелів і знайомих.

У його світлу пам'ять жертвуємо на церкву в потребі, „Святу Софію" в Римі — 50 дол.

СТЕФАНІЯ ЛУКОМСЬКА з родиною

ПОДЯКА

Дня 5-го грудня 1994 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність наша дорога МАМА, БАБА, СЕСТРА і ТЕТА

БЛ. П.

ОЛЬГА СЕРЕДА
(з дому МАРКІВ)

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку о. Романові Панькову за відслуження похоронних обрядів.

Дякуємо мґрові Богданові Мирові за спів під час похоронних відправ.

Сердечно дякуємо Ірені Козак за прощальні слова в похоронному заведенні від 10-го відділу СУА.

Дякуємо похоронному заведенню Михайла Насевича за гідне переведення похоронів.

Усім рідним, приятелям і знайомим ми вдячні за співчуття, молитви, Святі Літургії, пожертви, квіти в похоронних відправах.

Пожертви на:

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

А. Бачмага, Ю. і І. Богачевські, К. Брежинська, В. і Т. Бриковичі, родина Ваґнер, М. Возняк, М. Дерих, О. Гайдучок, Т. Ганушевська, В. і Д. Гарасевичі, Е. і Е. Гоміцькі, К. Заховайко, А. і Е. Зелінські, Зібрання жінок при церкві св. Андрея, Б. і О. Казанівські, А. Кінь, Е. і І. Козаки, А. Кос, В. і Е. Костюки, О. Кульчицька, М. і Е. Луканські, Б. Луців, родина Макух, А. і Н. Нотуми, В. і Л. Окуневські (Україна), І. Павлічко, д-р Ю. і д-р А. Павлічки, пані при церкві св. Миколая, котрі готовлять вареники, М. і Д. Подоляки, Е. Послушна, Я. І Д. Ратичі, С. і М. Сележньови, Сестри Василіянки (Middletown, N.Y.), Т. і С. Середи, Союз Українок — 10-ий відділ, О. і Л. Тими, Г. Утриско, Фундація „Сокіл" (Україна), „Чортополохи" — УПС, М. Шиприкевич, О. Шиприкевич.

ЦЕРКВУ СВ. МИКОЛАЯ

200 дол. д-р Ю. і А. Слюсарчуки;
100 дол. Б. Слюсарчук;
по 20 дол. О. Гайдучок, Б. Луців.

ЦЕРКВУ В ЛЮРДІ

50 дол. В. і Т. Бриковичі.

СЕСТРИЦТВО ПРИ ЦЕРКВІ СВ. МИКОЛАЯ

50 дол. д-р Ю. і А. Слюсарчуки.

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

200 дол. д-р Ю. і А. Слюсарчуки;
71 дол. International Paper Co. (Analytical Group).
по 50 дол. д-р А. і З. Слюсарчуки, Б. Слюсарчук, О. і Л. Хемії;
30 дол. Е. Послушна;
по 20 дол. А. і М. Альбощі, О. Кульчицька;
5 дол. К. Заховайко.

ПЛАСТ В УКРАЇНІ

по 100 дол. д-р Л. Романків, д-р Ю. і А. Слюсарчуки;
по 50 дол. П. і Л. Дармограї, д-р Ю. і д-р А. Павлічки, С. Рубель;
30 дол. І. Павлічко;
по 25 дол. О. Бачинська, д-р О. і А. Гаврилюки, д-р А. і Д. Якубовичі.

ЧАСОПИС „НАЦІОНАЛЬНА ТРИБУНА"

25 дол. Я. Яцковський.

КВІТИ

А. і Н. Нотуми, Б. і Г. Послушні, О. і Р. Послушні, Т. і С. Середи, О. і Л. Тими.

Нехай Всевишній сторицею винагородить Вас своїми щедрими ласками.

донька — АВРЕЛІЯ СЛЮСАРЧУК з родиною

„Запусти“ 33-го Відділу СУА в Пармі

У неділю, 26-го лютого, о год. 3-ій по полудні, заходами 33-го Відділу Союзу Українок Америки відбулися „запусти“. Голова Відділу Міля Русин привітала присутніх, а особливо запрошену гостю з Акрону Олену Гентиш-Брехун, і передала слово та функції провадження програмою Любі Гурко-Боднар, заступниці голови і культурно-освітній референтці. Привітавши присутніх, вона згадала про Любу Мичковську, членку культурно-освітньої референтури, яка з причини хвороби не могла взяти участи в програмі, і побажала їй швидкого видужання.

Інж. Ірина Кашубинська, почесна членка СУА, нагадала присутнім історію „запустів“. Цікавим стародавнім звичаєм в Україні, за її словами, є т. зв. „колодка-Колодій“, який практиковано ще в дохристиянські часи. Перед Другою світовою війною „колодка“ проводилася в Україні протягом останнього (сиропусного) тижня, перед Великим Постом. Головним тут було радісне гостювання і причіплювання до ніг чи рук „колодки“ — поліна, прикрашеного квітами, як кару тим, що повинні були женитися в м'ясниці, а того не зробили. Так „карали“ молодих хлопців і дівчат, а також батьків, і вони мусіли викупитися їжею з напитками. Ціла церемонія проходила мирно, в загальній згоді та обходилася без бешкетів. Святкування започатковувалися в громадському, сільському будинку. Верховодили звичайно жінки, що вказує на давність традиції, ще з часів матріярхату. Ідейний зміст „колодки“ — одруження, народження дітей і підкреслення засад моралі. Звичай нашої „колодки“ є самобутній, його немає в інших народів. „Колодка“ і „запусти“ — це наша традиція і прадідівський звичай. Нам треба її пізнати, полюбити, не соромитися її та заохочувати нашу молодь до практикування.

Потім Люба Боднар розвеселяла присутніх сміховинками, а голова Відділу Міля Русин прочитала віршовану гумореску. Відтак Люба Боднар запросила до слова Олену Гентиш-Брехун з Акрону, яка є членкою СУА в Ню Йорку і належала до 82-го Відділу. Там також успішно виступала зі своїми гуморесками. Вона майстерно прочитала дві гуморески: „Одяг і жінка“ та „Централя СУА“, в яких доречно підхопила різні моменти з життя жінок, чим викликувала вибухи сміху у присутніх, які нагородили її виступ рясними оплесками. Між гуморесками Олени Брехун Люба Боднар розвеселяла присутніх жартами. В часі перерви публіка гостилася смачними перекусками і солодким з кавою та вином в заряді господарських референток в особах Олі Охрін і Анни Кілярської при допомозі організаційної референтки Степанії Вільшанецької.

Останньою точкою програми було висвітлення відеострічки зі зустрічі колишнього президента України Леоніда Кравчука з українським громадянством Дітройту і околиць. Дуже цікавою і змістовною була промова Леоніда Кравчука, який показав себе направду державним мужем зі всіма пріоритетами його нелегкої праці.

В мистецькій частині програми взяли участь мішаний хор учнів під дир. співачки Липецької, соліст-бандурист д-р Марко Фаріон і чоловічий хор „Ватра“ з Дітройту під дир. Стецюка. Вдало проводив цілою імпрезою Ярослав Дужий, член Капелі Бандуристів, підприємець і суспільний діяч. Солістами хору були тенор Ярослав Дужий та бас Пахолюк. Слова привітання для Леоніда Кравчука виголосив громадський діяч Федорак. Треба підкреслити, що присутні дуже родинно і по-товариськи почували себе, довго ще гуторили та не розходилися додому. Такі імпрези мають не тільки повчаючий характер, але зміцнюють співпрацю та добрі взаємовідносини союзянок. Вони культивують товариські зв'язки та пригадують наші звичаї і традиції, як різдвяна зустріч та пікніки СУА. В духовому аспекті 33-ій Відділ проводить продуктивну роботу: допомагає Україні, зокрема дітям, жертвам Чорнобиля, висилає пачки в Україну для потребуючих, організовує стипендії для студіюючих в Римі.

Д-р Володимир Боднар

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСЦАК РОЗПОЧИНАЄ ПЕРШУ ФАЗУ ЗБІРКИ НА ПІДТРИМКУ ОЛІМПІЙСЬКОЇ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ

Нюарк, Н, Дж. (УСЦАК, О. Т.) – Після серії зустрічей і розмов, що їх недавно відбули члени Проводу УСЦАК в Атланті з президентом НОК України В. Борзовим і репрезентанткою НОК Ларисою Барабаш-Темпл, та 8-го лютого ц. р. в Нюарку з фінансовим дорадником Міністерства Молоді і Спорту, НОК України, Віктором Олексійчуком, Провід УСЦАК остаточно вирішив розпочати першу фазу збірки на підтримку Олімпійської збірної України.

Перша фаза збірки призначена на окремих спортовців і дружин, що згідно з передолімпійським календарцем візьмуть участь в різних змаганнях на олімпійських базах в Атланті в 1955 році. Разом з цим є дуже важлива акліматизація українських спортовців в Атланті. На підставі рекомендацій фахівців, більшість олімпійців України повинні побувати на тренінґах в Атланті в 1995 році принаймні по два тижні. Такі тренінґи плянують і, очевидно, відбудуть майже усі майбутні учасники Олімпіяди, включно із спортовцями Росії і колишніх республік імперії, тепер незалежних держав.

На жаль, через економічні труднощі Уряд України неспроможний покрити усі кошти поїздки і перебування на тренінґах в Атланті. Тому НОК України старається дістати спонзорів та сподівається на підтримку УСЦАК, як теж інших організацій в діяспорі.

Друга фаза допомоги визначена вже на Олімпійський 1996 рік, коли УСЦАК знову плянує, по своїй змозі, підтримати відповідні проєкти Олімпійської збірної України, яка приїде до Атланти.

Провід УСЦАК вже неодноразово виказав надійність, точність і гідно виконав взяті на себе зобов'язання у процесі відродження спорту в Україні, про що знає українське суспільство, як в діяспорі, так і в Україні. Оформлення в міжнародних федераціях понад 40 спортових федерацій України, видатна підтримка збірної перед зимою Олімпіядою в Ліллегаммері є найкращим доказом цього. Разом з цим Провід УСЦАК набув дуже цінний досвід і тепер добре знає, в який спосіб і яким проєктам сприяти.

Провід УСЦАК впевнений, що справжні прихильники українського спорту, попередні жертводавці, завдяки яким УСЦАК досяг бажаної мети, щиросердечно відгукнуться на наш заклик і допоможуть олімпійцям України гідно зарепрезен-тувати свою Батьківщину на цьому найбільшу в світі спортовому форумі, яким є літня Олімпіяда. Тут хочемо ще раз підкреслити, що Міністерство Молоді і Спорту і НОК України продовжують високо оцінювати допоміжну акцію УСЦАК. 8-го лютого ц. р. на нарадах в Нюарку, в яких взяли участь М. Стебельський — голова УСЦАК, О. Напора — фінансовий секретар, Я. Петрик — голова Контрольної комісії, Віктор Олексійчук — фінансовий дорадник Міністерства Молоді і Спорту і НОК та Л. Барабаш-Темпл — репрезентантка НОК України в Атланті, В. Олексійчук, між іншим, сказав: „В першу чергу дозвольте в імені президента НОК України В. Борзова і від мене зложити Вам щиру подяку за дотеперішню видатну підтримку в процесах відродження спорту в Україні, яку Ви розпочали ще 1991 року. Всі ми знаємо про жертвенну діяльність УСЦАК для добра українського спорту. Ми в Україні радіємо, що маємо таку поважну організацію, як УСЦАК в діяспорі, якій лежить на серці добро і слава українського спорту на світовій арені. Будемо далі тісно співпрацювати з Українською Спортовою Централею Америки і Канади, бо про неї всі знають в Україні, — не тільки НОК і Міністерство Молоді і Спорту, але й численні спортові федерації та спортове суспільство"...

Реаґуючи на щирі слова В. Олексійчука, голова УСЦАК М. Стебельський, у свою чергу, запевнив цього визначного діяча з України, що в міру своїх можливостей УСЦАК продовжуватиме підтримувати усі важливіші процеси відродження спорту в Україні і особливо актуальну тепер допомогу збірній на Олімпіяду в Атланті. Саме для цього, поруч конта для „Відродження спорту в Україні", УСЦАК відкрив конто „УСЦАК-Олімпійський Фонд".

Жертводавців просимо висилати свої добровільні датки на одне із цих конт (зазначуючи, на який) на слідуючу адресу: USCAK, 680 Sanford Ave, Newark, N. J., 07106.

Член проводу УСЦАК Василь Тараско відвідує Київ

Наприкінці лютого ц. р. відлетів Авіялінією „Україна" до Києва член Проводу УСЦАК Василь Тараско, який повіз із собою цінний багаж, однострої і інвентар для збірних бейзболу України, який він придбав від різних фірм і бейзболових ліґ у формі подарунків.

Крім цього, В. Тараско повіз із собою відповідну кількість примірників журналу „Наш спорт", які передасть на вказані адреси.

„Амбасадорка доброї волі УСЦАК"

Олена Бойко, колишня визначна змагунка УСТ „Довбуш" в Ню Гейвені, пізніше УСВТ „Чорноморська Січ", в осінніх місяцях виплила своїм вітрильником з Америки з пляном приплисти до Одеси і пізніше по Дніпрі до Києва. Тепер Олена перебуває в Греції, весною продовжуватиме плавбу до Одеси. Згідно з її проханням, Управа уповажнила її бути репрезентанткою УСЦАК в Україні, надавши їй титул „Амбасадорки доброї волі УСЦАК".

„УСЦАК — ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ СПОРТУ В УКРАЇНІ"

(Від 1-го листопада 1994 року до 17-го лютого 1995 року)

250 дол.: Йосиф Протайко, д-р Степан Тимків; 100 дол.: Наталія і Осип Сиґіда, Василь Леканка, Олександер Скоп; 75 дол.: Іван Тимків; 50 дол.: Атанас Кобрин (в пам'ять сина Богдана), Наталка Кравчук. Михайло і Уляна Кіндрачук, Марія Семанишин, Богдан Микитин, Ярко Маринюк, д-р С. Вестон, Б. Лисяк, д-р П. Сеницький, М. Лотоцький; 25 дол.: Володимир Грицин (кожного місяця), Любомир Лампіка (в пам'ять Б. Прудиуса), Богдан Маланяк; 20 дол.: Сергій Сахарук, Йосиф Гуцал; 10 дол.: Я. Тустанівський.

„УСЦАК — Олімпійський Фонд"

500 дол.: Василь Леканка; 100 дол.: Роман Ракочий.

(от)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1995 р.

Озон Парк, Н.Й. Річні загальні збори УНСоюзу Відд. 200 Т-ва Вільна Україна відбудуться зараз по Службі Божій о год. 11-ій ранку в церковній домівці, 97-06 87 Ave. Ozone Park. Звіт організаційної праці за 1994 рік і вибір нової Управи на 1995 р. Проситься всіх членів прийти на збори.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻